

Bataviasche courant 30-11-1825

<https://www.delpher.nl/nl/kranten/view?qql%5B%5D=%28date+%3D+%2230-11-1825%22%29&coll=ddd&redirect=true&page=1&resultscoll=ddd&titel&identifier=ddd:011070786:mp eg21:p001>

Djocjokarta, 27 nov. 1825.

Rapport ontvangen hebbende, dat zich in de nabijheid van bet landgoed Bodoijo en in eenige dessa's langs en nabij den weg, welke van Djocjokarta derwaarts leidt; een groot aantal muitelingen ophield; die onzen post te Bantoelan; en den weg tusschen denzelven en Brambanang verontrustten, besloot ik eene expeditie dien kant uit te zenden. Ik gaf last aan den luitenant Schlosser, die te Brambanang het bevel voert, om van daar over bet dorp Kitjiwan naar Bodoijo te marcheren, om zich te dier plaats met den majoor Sollewijn, die den 20sten met 220 infanteristen, 60 huzaren; 300 pickeniers, 2 kanons à 2 pond en 2 handmortieren zoude op marsch gaan, te vereenigen.

De luitenant Schlosser, tot het dorp Toendjongang gekomen zijnde, konde door den aanhoudenden regen en de slechte wegen niet verder doorgaan en keerde met zijne colonne, 300 man sterk, naar Brambanang terug, daar hij in last had, om dien post voor den avond weder te bereiken, vermits dezelve niet lang zoo zeer verzwakt konde blijven.

(Wij laten hier volgen het. rapport omtrent deze expeditie door den majoor Sollewijn ingezonden.)

Van den kapitein Theunessen, eene mobile colonne in de residentie Rembang kommanderende, heb ik een rapport, geschreven te Ngawie, aan de Madionsche en Solosche rivier gelegen, dd. 17 november, waarbij hij mij kennis geeft, dat hij den 9den dezer met zijne troepen van Padang-an is opgebroken en den 13 Ngawie is binnengetrokken; de muitelingen hadden de vlucht genomen, en eenige inwoners dier plaats hadden zich onderworpen; de muitelingen verzamelden zich met meer magt 5 palen bezuiden die plaats en schenen zelf aanvallers te zullen worden. Den 15den rukte kapitein Theunisseri op hen aan, vergezeld van de inlandsche magt der residentie Rembang, onder aanvoering van den waarnemend Resident terwijl er van de zuidwest zijde eene troep van Djogorogo, onder bevel van den vrijwilliger Flikkenschild, 1sten luitenant der Solosche Schutterij, in aantocht was; de vijand van dezen aanmarsch niet onderrigt, vlugtte eerst voor de magt van kapitein Theunissen, nam eene zuidwestelijke rigting, stuitte toen op die van den luitenant **Flikkenschild**, en werd zoo krachtdadig aangevallen, dat hij zich met verlies van naar gissing 50 à 60 man in allerijl verspreidde; van onze zijde waren 2 dooden en 5 gekwetsten.

De kapitein Theunissen is vervolgens naar Ngawie teruggekeerd, latende het volk van Djogorogo in het Madionsche; waarbij zich dat van Ponorogo aan de Madionsche rivier zoude voegen. De goede wending, welke de zaken in die districten hebben genomen, heeft den kapitein Theunissen, met overleg van den heer waarnemend Resident van Rembang, doen besluiten, om aangezien het ongunstige seizoen niet verder in dezelve te dringen, maar te Ngawie, waar hij zich tegen verrassing versterkt, post te blijven houden, en hij heeft de matrozen, die hij bij zich had, ter versterking van Poerwodadi gezonden met een detachement Solosche kavallerie dat hij in die streken slecht kunde gebruiken.

De kapitein Theunissen spreekt met lof van de officieren, onderofficieren en manschappen van alle wapenen, over welke hij het bevel voert roemt bijzonder den tweeden luitenant der huzaren La Bordes, die met zijn detachement zeer goede diensten heeft bewezen. Ik mag niet onopgemerkt laten, dat de kapitein Theunissen zelve, sedert hij het bevel der colonne heeft, de meeste activiteit en kunde heeft aan den dag gelegd, en in alle opzigten Uwer Excellenties goedkeuring verdient.

Eindelijk neem ik de vrijheid Uwe Excellentie kennis te geven, dat de waarnemend resident van Rembang mij heeft berigt, dat de regent van Kalang Bret, genaamd Radeen Tommogong Mangoori De Ronno, en de eerste regent Ngrowo of Rowo, genaamd Radeen Tommogong Pringo Koesoemo zich, even als de overige Madionsche regenten, aan hem onderworpen en den eed afgelegd hebben, zijnde de tweede regent van Rowo ook reeds op weg om zulks te betrachten; deze onderwerping verzekert de rust in den geheelen oosthoek van dit eiland.

De Luitenant Gouverneur, Luitenant Generaal, (was get.) DE KOCK.

Djocjokarta, 2 november 1825.

....

De majoor, komm. der expeditie,
(was get.) SOLLEWIJN.